

Cílem této práce je popsat jazykovou politiku Spolkové republiky Německo vůči menšinovým a regionálním jazykům, vyskytujícím se na jejím území. Důraz bude kladen na stav ochrany menšinových a regionálních jazyků, především na soulad německého zákonodárství s moderními standardy ochrany menšin, formulovanými v mezinárodních úmluvách a soft law. Práce se zaměří rovněž na výslednou implementaci politik, týkajících se menšinových a regionálních jazyků a v závěrečné případové studii ji vyhodnotí. Problematika menšinových jazyků bude vždy posuzována v širším mezinárodním kontextu. Je proto nezbytné zasadit jazykovou politiku a situaci konkrétních menšinových jazyků do souvislosti s jazykovou politikou Evropské unie (EU) a dalších mezinárodních organizací. Jazyková politika patří do kompetencí jednotlivých členských států a Evropská unie jim poskytuje především podporu a to pomocí programů a doporučení. Existují určité náznaky samostatné jazykové politiky a speciálně politiky vůči menšinovým jazykům, ale jsou velmi omezené, jelikož se ani v rámci Evropské unie nedaří nalézt soulad mezi jednotlivými státy v tak ožehavém tématu, jako je ochrana menšin a menšinových jazyků. Přesto patří péče o evropské jazyky a zachování jazykové diverzity k základním principům EU a je zakotvena v článku II - 82 Charty základních práv Evropské unie ("Unie dbá různorodosti kultur, náboženství a jazyků .. ")(<http://www.bpb.de>). Kulturní a jazyková různorodost patří k základním rysům Evropské unie, představuje pro ni velké obohacení a přínos.